

Formanden: Da det af *N. Andersen* m. fl. stillede Ændringsforslag først er indgivet i Dag, kan det ikke komme til Behandling i Dag uden med Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet (Ophold). Det er givet.

Forslaget til Beslutning med de stillede Ændringsforslag sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Thomas Larsen*): Naar Rigsdagen denne Gang samles allerede i September Maaned i Stedet for, som det ordinært skulde være, den 5. Oktober, skyldes det selvfølgelig ganske ekstraordinære Forhold. Det foreliggende Forslag til Beslutning med de dertil stillede Ændringsforslag vidner jo ogsaa i tilstrækkelig Grad om, at der foreligger saadanne ekstraordinære Forhold. Ved at betragte det foreliggende Forslag og de Ændringsforslag, som knytte sig dertil, maatte man, naar man ikke vidste bedre, tænke sig, at der maatte være foregaaet gennem Valg store politiske Begivenheder, der dels havde brudt andre Baner i dansk Politik, dels flyttet det parlamentariske Tyngdepunkt, kort sagt, at der var foregaaet en Strømkæntning i dansk Politik. Intet af alt dette er imidlertid sket, og vi vide alle, hvad det er, der har foranlediget den nærværende Situation: at det er den tidligere Justitsministers enorme Bedragerier og de politiske Følger, som knytte sig dertil, der have skabt de forvirrede politiske Forhold, hvorunder Rigsdagen i Dag samles. Det er denne Begivenhed, der har haft disse vidtrækkende Følger og har bevirket, at vi i Dag til Trods for, at Ministeriet J. C. Christensen ved sidste Rigsdagssamlings Slutning gik styrket ud af Rigsdagen og stod saa stærkt som nogen Sinde, styrket ved Gennemførelsen af en stor Række betydningsfulde sociale Reforme, dog nu mødes med et Ministerium, der kun er fungerende indtil videre, og det er disse Begivenheder, som i Dag ville blive Genstand for Debat her i det høje Ting.

Albertis Forbrydelser have saaledes skabt en Situation med politisk Spænding, som man ikke har oplevet Mage til siden Provisorieaarene. Det maa siges, at Albertis Bedragerier have fyldt det danske Folk ikke alene med en uhyre Skuffelse, men tillige med Sorg og Harme, men det gør ikke den politiske Spænding mindre, og vi vide, at i Dag ere Hundre tusinder af danske Mænd og Kvin-

ders Øjne rettede mod Rigsdagen i Forventning om, hvad den nærmeste Tid vil bringe, og i Forventning om, at det maa lykkes ved forenede Kræfter og Anstregelser at bøde paa, hvad der er forbrudt.

Det vil være ganske overflødig at komme ind paa den tidligere Justitsministers politiske Historie, og jeg skal derfor kun berøre den med nogle ganske faa Ord. Alle vide jo, at da Alberti i 1901 traadte ind i det første Venstreministerium sammen med sin gamle Modstander Hørup, var der ingen, der tvivlede om hans personlige Hæderlighed, og det samme var Tilfældet i 1905, da Ministeriet blev rekonstrueret som et Ministerium J. C. Christensen. Heller ikke da var der nogen Tvivl om Mandens personlige Hæderlighed, og alle erkendte, at den tidligere Justitsminister var en Mand med ganske ualmindelig rige Evner og en kolossal Arbejds-kraft. Dette i Forbindelse med en loyal Optræden overfor Partifæller og en solid Fremtræden var de skuffende Egenskaber hos denne storstilede Forbryder. Disse Egenskaber i Forbindelse med den Omstændighed, at han stod som Leder af de sjællandske Bønders største økonomiske Foretagende, underbyggede naturligvis hans politiske Betydning og paa en saadan Maade, at det blev forklarligt, at han kom ind i den politiske Ledelse i den Grad, som Tilfældet blev.

Det kan ikke nægtes, at det robuste i hans Karakter gjorde, at al hans Færd virkede med en vis Voldsomhed. Saavel i Angreb som i Forsvar var han haardhændet; det skabte ham mange bitre Modstandere, saa meget mere som hans politiske Modstandere ogsaa søgte et Grundlag for deres Opposition mod ham i de politiske Modsætningsforhold, som vare komne frem, da han første Gang gik ind i dansk Politik. Men, som sagt, der var noget haardhændet over Manden, og det kunde gøre, at ogsaa hans Administration, ihvorvel den som Helhed maa kaldes god og human, undertiden kunde bære Præg af denne personlige Egenskab.

I Belysning heraf og tillige i Belysning af de gamle politiske Modsætningsforhold samt af den systematiske personlige Førfølgelse, der var sat i Gang mod en hel Række af Venstres Mænd — jeg nævner saaledes de nyudnævnte kongevalgte —, betragtede Regeringen og Reformpartiet de Beskyldninger, der i sidste Rigsdagssamling bleve rettede mod den daværende Justitsministers Administration, idet man tillagde ham vilkaarlige og